

poginula u borbi. Feim i Perparim su sahranjeni na groblju sela Drenovac/Drenoc. Nakon rata, 15.09.1999. godine, posmrtni ostaci Perparima preneti su na Groblje palih boraca u Landovici/Landović. Sakip je sahranjen na groblju sela Gornje Potočane/Potočan i Epërm.

Izvori: izjava S.T, FHP-8897; KMDLNI, *Bulletini*, br. 7, prill-qershor 1998, 143, FHP-23816; SHFDUÇK, *Feniksët...*8, 75-80; SHFDUÇK, *Feniksët...*9, 219-223; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092.

Shaban (Rexhep) Shala

(22.08.1959, Albanac iz Prizrena/Prizren, sekretar u srednjoj muzičkoj školi, četvero dece)

Shaban je tokom devedesetih bio istaknuti član DSK u Prizrenu/Prizren. Godinu dana je proveo u zatvorima u Prizrenu/Prizren i Dubravi/Dubravë [Istok/Istog]. Po izlasku iz zatvora istupio je iz partije. U utorak **2.06.1998.** godine, Shaban je sa Hakijem Morinom i Fadilom Hotijem, dvojicom svojih drugova, svojim automobilom otišao u štab OVK u **Drenovcu/Drenoc**. Čim su stigli, Shabana su pripadnici OVK zatvorili u podrum osnovne škole, 500 metara dalje od štaba, dok su njegovim drugovima rekli da idu. Sledećeg dana, Shabanov otac Rexhep došao je u štab da se raspita o sinu. Tamo su mu rekli da je Shaban tu, ali mu nisu dozvolili da ga vidi. Video je Shabanov automobil ispred štaba. Posle nekoliko dana ponovo je došao u štab, i tada mu je jedan vojnik rekao da je zbog ofanzive srpskih snaga prebačen u reon *Drenice/Drenica*. Shabanov automobil je i dalje stajao na istom mestu. Posle 2.06.1998. godine, Rexhep nikada više nije video sina.

Vrhovni sud Kosova je u aprilu 2009. godine pravosnažno osudio Selima Krasniqija, Bedrija Zyberaja i Agrona Krasniqija, pripadnike vojne policije OVK, na višegodišnje kazne zatvora, zbog nezakonitog pritvora i nehumanog postupanja prema Shabanu i drugim zatvorenicima u zatvoru OVK u Drenovcu/Drenoc.

U decembru 2009. godine, Komisija za nestala lica Vlade Kosova je obavestila Shabanovu suprugu da je u julu te godine u šumi blizu Mališeva/Malishëvë pronađe-

na Shabanova glava te da je DNK analizom potvrđeno da se radi o Shabanu. Porodica je odbila da preuzme posmrtnu ostatku sve dok oni ne budu kompletni i dok udruženje boraca OVK ne da pristanak da Shaban bude sahranjen na groblju palih boraca.

Izvori: izjava N. B, FHP-2595; Okružni sud u Prizrenu, K.br.8512005 (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.08.2006, FHP-33923; VSK, K.Z. 37112008, (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.04.2009, FHP-29712; BIA, *Operativna...*, 23,25, FHP-16913.

Naser (Veli) Krasniqi

(1975, Albanac iz Ratkovca/Ratkoc, opština Orahovac/Rahovec, radnik, pripadnik OVK)

Naser je od svoje 17 godine radio u Nemačkoj, sa ocem Velijem i braćom Enverom i Zymberom. Sredinom marta 1998. godine, nakon stradanja porodice Jashari [videti zapise], Naser i njegova braća pristupili su OVK. Dana **4.06.1998.** godine, srpske snage su ispalile jednu granatu na **Ratkovac/Ratkoc**. Naser je odmah sa trojicom vojnika krenuo da proveru da li ima žrtava među civilima. Kada su stigli do mosta u blizini seoskog groblja, blizu njih je eksplodirala granata. Geleri su pogodili Nasera u stomak, od čega je ubrzo izdahnuo. Vojnici OVK i porodica sahranili su ga sledećeg dana na seoskom groblju.

Izvori: izjava R.K, FHP-33490; KMDLNI, *Bulletini*, br. 7, prill-qershor 1998, 199, FHP-23816; *One Albanian Killed, Two Wounded in Serb attack in Rahovec Overnight*, newsletter, KIC, 5.08.1998, FHP-29307.

Murat (Alush) Rustemi

(20.05.1942, Albanac iz Drenovca/Drenoc, opština Orahovac/Rahovec)

Muratov brat Hasan je među seljanima važio za saradnika srpske policije. Između Muratove porodice i porodice jednog od komandanata štaba OVK Bedrija Zyberaja, postojale su razmirice od ranije. Murata su **10.06.1998.** godine iz kuće odveli pripadnici vojne policije OVK [imena dvojice poznata FHP-u]. Zatvoren je u podrum osnovne škole u **Drenovcu/Drenoc**. Porodici nije dozvoljeno da ga poseti u zatvoru. Murat je tokom zatočeništva teško zlostavljan. Nakon nekog